

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วเป็นแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่า ความต้องการด้านปศุสัตว์เพื่อใช้เป็นแรงงานและเพื่อการบริโภคเพิ่มมากขึ้นอย่างมากแต่ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะโค กระนืออยู่ในลักษณะเกือบคงที่ ไม่เพิ่มจำนวนมากขึ้นตามความต้องการของตลาด (กองส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์, 2532) ซึ่งในอีกไม่กี่ช้างหน้า อาจไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและอาจเกิดการขาดแคลนแรงงานจากสัตว์ อよ่างไรก็ตาม ในชนบทไทยมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การเลี้ยงสัตว์มากขึ้น เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์สามารถทำรายได้ให้แก่เกษตรกรได้ดีกว่าการปลูกพืช (อุบล, 2532) แม้ว่าเมื่อ 20 ปีก่อน การเลี้ยงสัตว์ภายในประเทศยังจัดว่าล้าหลัง กล่าวคือด้านอาหารยังมีคุณภาพไม่ดี ด้านพันธุ์สัตว์ยังไม่มีการพัฒนาพันธุ์ใหม่ สภาพการเลี้ยงดูยังไม่ดีพอ ประกอบกับมีโรคพยาธิรบกวน ซึ่งสภาพดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาการเลี้ยงนานขึ้น จึงสามารถส่งตลาดได้ ในปัจจุบัน การพัฒนาด้านปศุสัตว์พัฒนามากขึ้นกว่าในอดีต มีการศึกษา คัดเลือก ปรับปรุงพันธุ์ และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่เกษตรกรผู้เลี้ยงมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ อันเนื่องมาจากตราชากลังของเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ อีกทั้งพื้นที่ทำการเกษตรได้ลดน้อยลง ทำให้พื้นที่สำหรับการเลี้ยงสัตว์ลดน้อยลงด้วย (กองส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์, 2532)

ปัญหาที่สำคัญที่สุดนอกจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ในการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์คือ ปัญหารื่องการตลาดปศุสัตว์ ทั้งนี้ เนื่องจากเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ผลิตสัตว์รายย่อยไม่มี

อำนาจในการต่อรองราคา การซื้อขายถูกกำหนดโดยผู้ซื้อ ทำให้เกษตรกรถูกกดราคาอยู่เสมอ นอกจากนี้แล้ว การซื้อขายยังเป็นลักษณะซื้อขายแบบเหมาตัวโดยการประมาณนำหน้าด้วยสายตา ซึ่งการซื้อขายในลักษณะนี้ เกษตรกรจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะผู้ค้ายอมมีประสบการณ์มากกว่า ซึ่งทำให้เกษตรกรขายสัตว์ได้ในราคาน้ำหน้ากว่าความเป็นจริง (นิติศาสตร์และคณิต, 2527) อีกทั้งการซื้อขายในลักษณะดังกล่าวสัตว์ที่ถูกซื้อขายมักไม่ผ่านการรับรองสุขภาพจากเจ้าหน้าที่ปลุกสัตว์ก่อให้เกิดปัญหาเรื่อง โรคระบาดสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรคปอกและเท้าเบื้อย และทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายสัตว์อย่างไม่ถูกระเบียบ ทำให้การควบคุมโรคกระทำได้ยากยิ่งขึ้น

หน่วยงานราชการโดยเฉพาะกรมปศุสัตว์ จังหวัดนโยบายจัดตั้งตลาดนัดโควะปือชั้นในทุกจังหวัด รวมทั้งจัดระบบระเบียบของตลาดนัดที่มีอยู่แล้วในจังหวัดต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกษตรกรมีแหล่งซื้อขาย โดยมีวันเวลาที่แน่นอนที่จะนำสัตว์มาพบกับผู้ซื้อ โดยตรง เป็นการลดปัญหาผู้ค้าคนกลาง กระตุ้นให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์มากขึ้น และยังได้รับทราบความเคลื่อนไหวของราคาสัตว์ เป็นสถานที่ให้ความรู้ และให้บริการแก่เกษตรกร ทั้งยังเป็นการกระจายพันธุ์สัตว์ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วอีกด้วย ช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร นอกจากนี้แล้ว ตลาดนัดยังเป็นที่พบปะของเกษตรกรในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การเลี้ยงสัตว์ ทำให้เพิ่มพูนความรู้แก่เกษตรกร นอกจากนี้ กรมปศุสัตว์ ยังมีการส่งเสริมให้ตลาดนัดแต่ละแห่งมีเครื่องซึ่งนำหน้าที่ได้มาตรฐานแทนการซื้อขายแบบเหมาเป็นตัว ซึ่งทำให้การซื้อขายเป็นไปอย่างยุติธรรม

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีตลาดนัดโควะปือชั้นใน การซื้อขายแลกเปลี่ยนโควะปือชั้นจำนวน 3 แห่ง ใน 3 อำเภอ คือ ตลาดนัดทุ่งฟ้าบด อำเภอสันป่าตอง ตลาดนัดบ้านแม่ย้อย อำเภอสันทราย และตลาดนัดบ้านตันดู่ อำเภอสันกำแพง วัตถุประสงค์การเปิดตลาดนัดเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการนำสัตว์มาซื้อขายแลกเปลี่ยนในห้องเรียน

เปลี่ยน ลดการชนสัตว์ไปชายฝั่งที่ห่างไกล (พิทักษ์, 2535) สำหรับเกษตรกรวัตถุประสงค์ในการมาตลาดนัดเพื่อต้องการซื้อขาย และเปลี่ยนโฉม กระเบื้อง เพื่อใช้เป็นแรงงานในไร่นา ชื้อไปเลี้ยง และเพื่อจำหน่ายโดย โฉม กระเบื้องที่ซื้อขายในตลาดนัดต้องมีการควบคุมการเคลื่อนย้ายที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย พร้อมกับมีการจัดตัวชื่นโฉม กระเบื้อง ทุกตัวที่เข้าตลาดนัดอันเป็นการควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์ทางหนึ่ง โดยการดำเนินการดังกล่าวจะดำเนินการโดยสำนักงานปลุกสัตว์อำเภอในแต่ละอำเภอตั้งแต่ปี พ.ศ.

2533

ดังนั้นการที่กรมปศุสัตว์มีนโยบายจัดตั้งตลาดนัด โฉม กระเบื้องและได้ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดนัด โฉม กระเบื้อง ขึ้นเท่ากับเป็นการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์มากขึ้น และยังช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เกษตรกรในการเลี้ยงสัตว์ เช่น การช่วยลดปัญหาการเอารัดเอาเปรียบของผู้ค้าคนกลาง การแก้ปัญหา การเคลื่อนย้ายสัตว์ที่ไม่ถูกต้องและการกระตุนให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์มากขึ้น มีการปรับปรุงพันธุ์สัตว์เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดเป็นต้น จึงเห็นว่าบทบาทของตลาดนัด โฉม กระเบื้อง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมเกษตรกรให้เลี้ยง โฉม กระเบื้อง และเท่าที่ผ่านมาอย่างไม่มีวันวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเกี่ยวกับตลาดนัดดังกล่าว

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีจุดสนใจที่จะศึกษาว่าบทบาทของตลาดนัด โฉม กระเบื้องที่มีอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่นั้น ได้แลดงบทบาทอย่างเต็มที่ตามที่คาดหวังไว้ว่า จะช่วยให้เกษตรกรผู้เลี้ยง โฉม กระเบื้อง ได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด และตลาดนัด โฉม กระเบื้อง มีบทบาทในการเพิ่มหรือการยั่นให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์ให้มีคุณภาพและปริมาณมากขึ้นอย่างไร นอกจากนี้ ยังจะได้ทราบบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัด โฉม กระเบื้องว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด มีจุดเด่นที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพื่อจะได้หาแนวทางเสนอแนะ และแก้ไขกันต่อไป เพื่อประโยชน์แก่เกษตรกรที่เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงบทบาทด้านต่าง ๆ ของตลาดนัดโโค กระนือ ในทัศนะของเกษตรกรที่คาดหวังไว้
2. เพื่อศึกษาถึงบทบาทด้านต่าง ๆ ของตลาดนัดโโค กระนือ ในทัศนะของเกษตรกรที่ได้ปฏิบัติจริง
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังของตลาดนัดโโค กระนือ ในทัศนะของเกษตรกรว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดและหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเกษตรกร กับทัศนะของเกษตรกรที่มีต่อบทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโโค กระนือ
4. เพื่อศึกษาทัศนะของปศุสัตว์อำเภอ และลัตตัวแพทย์อำเภอที่มีต่อตลาดนัดโโค กระนือ
5. เพื่อต้องการทราบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของตลาดนัดโโค กระนือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของตลาดนัด และเป็นแนวทางในการพัฒนาตลาดนัดโโค กระนือที่จะดำเนินการเบ็ดใหญ่แห่งอื่น ๆ ต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทบาทคาดหวัง และบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโโค กระนือ ในด้านการพัฒนาการเลี้ยงลัตตัว มีความแตกต่างกันในทัศนะของเกษตรกร

2. บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโภ. กระปือ ในด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างกันในทศนะของเกษตรกร

3. บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโภ. กระปือ ในด้านการตลาดมีความแตกต่างกันในทศนะของเกษตรกร

4. อายุ รายได้ ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดนัดโภ. กระปือ การติดต่อกับบุคคลอื่นของเกษตรกร และการได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับทศนะของเกษตรกรต่อบทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโภ. กระปือ

5. อายุ รายได้ ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดนัดโภ. กระปือ การติดต่อกับบุคคลอื่น และการได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับทศนะของเกษตรกรต่อบทบาทที่คาดหวังของตลาดนัดโภ. กระปือ

ขอบเขตของการวิจัย

ก. ขอบเขตพื้นที่และประชากรที่ศึกษาวิจัย

เป็นการวิจัยส่วนในเขตพื้นที่ 3 อำเภอได้แก่ อำเภอสันทราย สันป่าตอง และสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงโภ. กระปือ ที่เคยไปตลาดนัดโภ. กระปือ จำนวน 200 คน และปศุสัตว์อำเภอ และสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 3 อำเภอ จำนวน 7 คน

ข. ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะนำมาศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชั้นมี 2 ประเภทดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมของเกษตรกร

1.1 อายุ

1.2 ประสบการณ์ในตลาดน้ำโดย กระเบื้อง

1.3 รายได้จากการเลี้ยงโค กระเบื้อง

1.4 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดน้ำโดย กระเบื้อง

1.5 การติดต่อกับบุคคลอื่น

1.6 การได้รับข่าวสาร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือบทบาทที่คาดหวังกับบท

บทบาทที่เป็นจริงของตลาดน้ำโดย กระเบื้องในการลั่นเสริมการเลี้ยงลัตว์

ในด้าน

2.1 บทบาทด้านการพัฒนาการเลี้ยงลัตว์

2.2 บทบาทด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.3 บทบาทด้านการตลาด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำใช้เป็นแนว
ทางในการวิจัยสามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
เพื่อแสดงให้เห็นความล้มเหลวที่ระหว่างตัวแปรได้ดังนี้

All rights reserved

แผนภูมิ 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะดังนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

ลักษณะของเกณฑ์การ	
1.	อายุ
2.	ประสบการณ์ใน ตลาดนัดโโค กระปือ
3.	รายได้
4.	ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับตลาดนัด โโค กระปือ
5.	การติดต่อกันบุคคลอื่น
6.	การได้รับข่าวสาร

- บทบาทที่คาดหวังของตลาดนัดโโค กระปือ
ในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกวัว
1. บทบาทด้านการพัฒนาการเลี้ยงลูกวัว
  2. บทบาทด้านเศรษฐกิจและสังคม
  3. บทบาทด้านการตลาด

- บทบาทที่เป็นจริงของตลาดนัดโโค กระปือ
ในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกวัว
1. บทบาทด้านการพัฒนาการเลี้ยงลูกวัว
  2. บทบาทด้านเศรษฐกิจและสังคม
  3. บทบาทด้านการตลาด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. "บทบาท" หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำต่าง ๆ ตามลิฟชี หน้าที่ และสถานภาพของตลาดนัดโโค กระบวนการเชิดห่อกำหนดไว้ของกรมปศุสัตว์ปี 2532
2. "บทบาทที่เป็นจริง" หมายถึง บทบาทที่ดำเนินงานจริงหรือได้ปฏิบัติอยู่จริงของตลาดนัดโโค กระบวนการในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
3. "บทบาทที่คาดหวัง" หมายถึง บทบาทของตลาดนัดโโค กระบวนการในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ตามความคาดหวังของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์
4. "ตลาดนัดโโค กระบวนการ" หมายถึง สถานที่ที่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ คุนกวาง และผู้ซื้อขายมาพบกันในสถานที่ วัน เวลาที่แน่นอนเพื่อซื้อขาย และเปลี่ยนสัตว์หรือลินค้าชนิดอื่น 3 ตลาด คือตลาดนัดทุ่งฝ้าบด ตลาดนัดบ้านแม่ย้อย และตลาดนัดบ้านตันตู่
5. "ทักษะ" หมายถึง ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีบทบาทของตลาดนัดโโค กระบวนการในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
6. "เกษตรกร" หมายถึง ผู้เลี้ยงโโค กระบวนการ และเป็นผู้ที่เคยไปตลาดนัดโโค กระบวนการเท่านั้น
7. "บทบาทในการพัฒนาเลี้ยงสัตว์" หมายถึงบทบาทของตลาดนัดโโค กระบวนการ ในด้านการปรับปรุงพันธุ์สัตว์และกระจายพันธุ์ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว รวมถึงการป้องกันควบคุมโรคระบาดสัตว์ เป็นแหล่งความรู้ของเกษตรกรในการเลี้ยงสัตว์จากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์
8. "บทบาทในด้านเศรษฐกิจและสังคม" หมายถึง บทบาทของตลาดนัดโโค กระบวนการ ในด้านเป็นสถานที่ที่พูนปะของเกษตรกรเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ การเลี้ยงสัตว์ เป็นแหล่งบริการของรัฐในท้องถิ่น รวมทั้ง เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องงาน สัตว์และเงื่อนไขได้ให้แก่เกษตรกร
9. "บทบาทในด้านการตลาด" หมายถึง บทบาทตลาดนัดโโค กระบวนการ เป็นแหล่งซื้อขายที่แน่นอน สร้างความมุ่งมั่นใน การซื้อขายโโค กระบวนการ และช่วยพัฒนาตลาดกลางในท้องถิ่นด้วย

10. "อายุ" หมายถึง อายุเต็มของเกษตรกรในปีที่สำรวจ

11. "ระดับการศึกษา" หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกรที่ได้รับในระบบการศึกษา

12. "ประสบการณ์ในตลาดน้ำโคละบ่อ" หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับตลาดน้ำหั้งเกี่ยวข้องในด้านการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสัตว์ รวมหั้งพบปะกับเกษตรกรผู้อื่นในตลาดน้ำ

13. "รายได้" หมายถึง รายได้จากการเลี้ยงโคละบ่อในรอบปีที่ผ่านมา คือ ตั้งแต่ มกราคม 2536 ถึง ธันวาคม 2536

14. "ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดน้ำ" หมายถึง การที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคละบ่อ และเป็นผู้ที่เคยไปตลาดน้ำมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดน้ำโคละบ่อในอาเภอที่เกษตรกรอาศัยอยู่ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการจัดตั้งตลาดน้ำ จุดประสงค์ของ การตั้งตลาดน้ำ การบริการของรัฐที่มีอยู่ในตลาดน้ำ ถังระบน ระบเบียน และการบริการต่าง ๆ ในตลาดน้ำเป็นต้น

15. "การติดต่อกับบุคคลอื่น" หมายถึง จำนวนครั้งที่เกษตรกรได้พบปะ นัดคุย และแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่น ซึ่งหมายรวมถึงเกษตรกรด้วยกันเอง และเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และที่เกี่ยวข้องกับตลาดน้ำโคละบ่อ

16. "การได้รับช่าวสาร" หมายถึง การที่เกษตรกรได้รับช่าวสารด้านการเกษตร และช่าวสารที่เกี่ยวกับตลาดน้ำโคละบ่อ จากรัฐ จากหนังสือพิมพ์ วารสารทางการเกษตร วิทยุ โทรทัศน์ และอื่น ๆ